DANSEN — NÖJENAS DROTTNING

När den stora dansflugan för några år sedan bemäktigade sig Stockholm, uppväckte den som man minns en storm av förbittring. Den moderna dansen, det var ingenting mindre än ett typiskt utslag av den sedernas förvildning och den moralens bankrutt, som krig alltid föra med sig. Många av dem, som dömde dansen så hårt, togo för övrigt denna nöjesvirvels framsusande över land och stad med ganska stort lugn. Man resonerade som så, att det är bara ett tillfälligt dekadensfenomen som alla andra, vilka följde Mars' framstormande i spåren, och de som trodde sig känna den mänskliga nyckfullheten ansågo, att det inte skulle dröja så länge, förrän vi hade ledsnat på dansen och ersatt den med något annat, mindre farligt nöje.

Men det har inte gått som man spått. Dansen har inte fördärvat oss i nämnvärd grad, och den har inte försvunnit från nöjesarenan. Tvärtom har farsoten gripit allt mer omkring sig, numera dansar inte blott ungdomen, utan man får lika ofta se välmående farbröder och tanter med försvarliga proportioner svänga om i jazzen både hemma och ute.

För ett år sedan besöktes Stockholm under ett par månader av en mycket förnäm amerikansk turist, som blev så förtjust i vår stad, där han hade vissa släktrelationer, att han stannade här betydligt längre, än som ursprungligen var avsett. Under denna tid blev han snart en bekant fysionomi i nöjeslivet. Man såg honom i sällskap med sin fru och dennas sällskapsdam varje kväll på våra större dansrestauranger. Ena kvällen svängde han sig på Royal, nästa på Cecil, så på Fenix på Kastenhof, Operakällaren och så vidare. Han dansade i regel varje dans, och hans eviga leende tydde på att han fann ett [illegible]ordentligt nöje i dansen. Den pigge [illegible]manskavaljeren hade fyllt sina 70...

Nu har väl i alla händelser pratet om dansen som sedefördärvande både för ungdom och gamla försvunnit. Nu dansar hela Stockholm och hela Sverige precis som [illegible]la den övriga världen, och man finner det vara en naturlig sak. De flesta andra nöjen ha blivit distanserade av dansen. Till och med bridgen. De epikureiskt anlagda middagsätarna ha funnit, att det är klokare och att man mår bättre av att ta sig litet motion i danssalen efter ankan och gåslevern, burgundern och champagnen än att förankra sig flera timmar i sträck kring det gröna bordet.

Den typ, jazzen utvecklats till under senare år, kan heller inte ge anledning till någon anmärkning. Den är ju åtskilligt förändrad, för att inte säga förfinad. Nu förvånar man sig till och med över hur man en gång i den moderna dansens början kunde strutta omkring eller också stå på samma kvadratdecimeter i timtal och skaka den underliga form av dans, som kallades shimmy. Låt oss medge att denna dans inte hade förmåga att utlösa några märkligare skönhetsmoment. Såg man några hundra par hopträngda på ett dansgolv under denna s. k. dans i den då helt nya och för ovana öron något prövande musikens vilda toner, var det kanske begripligt av dansens fiender att kalla tillställningen något därhusmässig. Men icke ens den argaste motståndare till den moderna dansen kan säga ett ont ord eller se med förebräelsens bistra blick på den [illegible]erliösa och behagfulla dansen av i dag.

Framför allt bör den gråhårige gentleman eller rundhyllta dam, som i sin ungdom svettdrypande hoppade omkring i något så meningslöst som polka, erkänna, att jazzen har ett betydligt högre värde, inte minst ur estetisk synpunkt.

Den, som är intresserad av modern dans och utövar densamma med en smula omsorg, finner i jazzen en inte blott stor utan även ädel njutning. Jazzen förmedlar ett musikaliskt intryck, som ofta nog inte en symfoni kan vara i stånd till. Det fordras visserligen en hel del musikunderbyggnad för att kunna smälta en symfoni, mer för att kunna njuta av modern dans måste man vara musikalisk och framför allt ha känsla för rytm och takt. Men den moderna dansen har även sin uppfostrande betydelse. Den utvecklar i hög grad sinnet för plastisk stil och form. En dansör ger alltid noga akt på sina kroppsrörelser, han vet, hur illa det ser ut, när man i jazzen glider fram med krokiga knän, slängande armar och ful hållning. Här gäller det att väl avväga alla sina rörelser, först då njuter man fullt den harmoni, på vilken dansen bygger. Numera hör det ju så gott som till uppfostran att ta danslektioner. Det har under senare år uppstått en mängd dansskolor med skickliga lärare och lärarinnor, som här svara för utbildningen, och man märker tydligt den stora nyttan av dylika lektioner, när man besöker en offentlig danssalong. Svenskarna ha blivit passionerade på dans, det är sant, men de ha också blivit ett mycket väl och vackert dansande folk, och det är bara gott att säga om.

Sht.

Ovanstående, som smakar åtskilligt av geschäft och reklam skol att läsa i "kulturbladet" Sv. D. d. 22.1.26.